

מסורת הש"ס

(א) בִּיק נֹי: לַקָּחַן פֶּה.
שְׁנוּעוֹת מֵדָּה נִדְרִים לִגְּ
(ב) רֵיל כְּעֵין צִיל וְהַכֵּל
מִדְּיוֹן אֶחָד. רֵשִׁיל, (ג) וְכִי
קִיד: קִמָּה: (ד) וְעִי' תוֹס'
מַגִּילָה כְּע: דִּיָּה וְהַלְכָּהּ
כִּי.

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה וכו'
וכו' יהא דלקמן מוקי
רנא קרא דהשבו תשינס:
(ב) ד"ה לפיקר וכו' גני
מפקד מעות אלל שולחני
דקמי:

גליון הש"ס

גמ' לסיבך דר"ע. כעין זה
נדה דף ע' ע"א ודף ס'
ע"ב:

מוסף רש"י

שומר אברהם. הכנים
אבידת חכרו לבינו כדמתי
(דברים כג) ואספתי אל תוך
ביתך וביקשתי וילחצו פני.
בשומר שומר. שומר מלאה
ושבושתי חד.

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא כט.

אֵלֶּה. מִשּׁוּם שֶׁכֵּן שִׁמּוֹשׁ מִזְעוֹת אֲבָל שֶׁכֵּן שְׁמִירַת מִזְבֵּחַ דְּלִמְאָה מִגֵּד דְּלֵא עָשִׂי לְמִיחָה רִיפָאָה לְעִנְיָא דְּהִעּוּקָא בְּמִזְבֵּחַ פְּטוֹר מִן הַמִּזְבֵּחַ לֹא מִתְחַיֵּיבִין לֵיהּ: **כְּשֶׁנִּשְׁתַּמֵּה**. לֹא דְיוֹקָא אֵלֶּה מִשּׁוּם שֶׁכֵּן שִׁמּוֹשׁ קָמָר מִפְּנֵי שְׁמוֹרֶת דְּהִשְׁתַּמֵּה בְּכֵן: **כְּשׁוֹמֵר חֲסֵם**. וְאִינוּ חַיִּיב אֵלֶּה כְּשֶׁנִּשְׁתַּמֵּה: **כְּשׁוֹמֵר שֶׁכֵּן**. וְחַיִּיב בְּגִיבֵיהּ וְאֲבִידָה דְּשׁוֹמֵר כִּי שֶׁכֵּן מִזְבֵּחַ הוּא דְּהִעּוּקָא בְּמִזְבֵּחַ פְּטוֹר מִן הַמִּזְבֵּחַ: **כּוּלִי עֲלֵמָה לֹא פְּלִיגֵי דְּמַחֲיִיב**. דְּקִין שׁוֹמֵר שֶׁכֵּן: מֵאִי לְפִיכָךְ דְּרַעֲ. כִּיֹּן דְּלֹאֵר לֹא יִשְׁתַּמֵּה מֵהִיכָא חִסָּק אֲדַעְמִין לְחֻזִּיבֵיהּ דְּלִשְׁתַּרְרֵן לְמִיחָה אִינוּ חַיִּיב: מִדְּרַכָּה

בגניבה ואבידה דשומר שכן מלוה
הוא והעוֹקֵץ בגמלוֹ פטור מן המלוה:
כיון שגמלוֹ לא פליגי דמחייב. כיון
שומר שכן: מלי לפיכך דר"ע. כיון
דלמרא לא ישתמש מהיכא תיסק אדעתין
לחוביה דלשטרין למימר אינו חייב:
מדרבה

רבנן לאשתמושי בגויהו יזוהו ליה שואל עלייהו ור"ע סבר לא שרו ליה
רבנן לאשתמושי בגויהו הלכך לא הוי שואל עלייהו א"ה לפיכך דאמר
ר"ע למה לי א"א בשלמא בגניבה ואבידה הוא דפליגי היינו דקתני ר"ע
אומר לא ישתמש בהן לפיכך אם אבדו אינו חייב באחריותן ס"ד אמינא
שומר שכן הוי כדרב יוסף ובגניבה ואבידה מחייב קא משמע לן לפיכך
השתא דאמרת לא ישתמש בהן שומר שכן לא הוי ולא מחייב בגניבה
ואבידה אלא אי אמרת בגניבה ואבידה דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי
באונסין דשואל מאי לפיכך דרבי עקיבא הכי מבעי ליה למתנא ר"ע אומר
לא ישתמש בהן ואנא ידענא דכיון דלא ישתמש בהן לאו שואל הוי ואינו
חייב באחריותן לפיכך דרבי עקיבא למה לי משום לפיכך דרבי טרפון ולפיכך
דרבי טרפון למה לי דהכי קאמר כיון דשרוי ליה רבנן לאשתמושי
בגויהו כמאן דאישתמש בגויהו דמי וחייב באחריותן והא אבדו קתני
מדרבה

והרי שואל ע"ייהו. תימה דהוה ליה למימר וכוה ליה עלייהו
 וחס נאמר דחס נאז צעליס קודס שזוליס חייב להחזיר
 אותם מעות עמלם ולא אחריים הוה א"ס דקרי ליה שזאל אך אי
 אפשר לומר כן בדפסקה המפסק (לקמן דף מג.) פריך אי נאנסיס חייב
 מחי אריס הוליא כי לא הוליא נמי
 והשחל אי חייב להחזיר הן עמלן
 כשחנצט הנגזר חס כן לא קנאל
 השולמי בשלם הוליאם ולא עמלם
 כדלמך פרק השולל (לקמן דף נט.)
 לא בקע בו לא מעל כיון שהמשאל
 יכול לחזור צו ואל"ס מחי פריך כי
 לא הוליא נמי אלל ודאי אפילו חס
 אותן המעות עדיין נקטן צעין לין לרר
 להחזיר הן עמלן וי"ל דקטן שזאל
 משום דנקט אונסין דכחיב בקרא
 גבי שזאל וגם לפי שמזכיר שמור
 נמי וזכור שכל ר"ח וה"ג פסקו
 דהלכך חייב יוסף שהיה מלדן לרין
 המודר (גמרא דף נט.) דקאמר ומחזיר
 לי אבידמו חד אמר דוקא מדיר
 למודר לכל מודר למדיר לא משום
 דקא חנצט פרוטו דרר יוסף וחד
 אמר פרוטו דרר יוסף לא שכיחא
 ש"מ דכולהו אית לכו דרר יוסף ואין
 זו ראייה דגם דכא מודה דנחשבה
 שמשקטת בצדיה פסטור מלמיה
 רפסא נעייס דס"ל דלא שכיחא

אבל לא נשתמש
 לימא תיהוי תיובתא
 מר אבידה רבה אמר
 יב"ש"ש אמר לך רב
 כ"ע לא פליגי דחייב
 ל ר"ט סבר שרו ליה
 ע סבר לא שרו ליה
 ש"א לפיכך דאמר
 יגי היינו דקתני ר"ע
 אחריותו ס"ד אמינא
 קא משמע לן לפיכך
 ולא מחייב בגניבה
 פליגי דחייב כי פליגי
 למתנא ר"ע אומר
 לאו שזאל הוי ואינו
 דרבי טרפון ולפיכך
 רבנן לאשתמושי
 תן והא אבדו קתני
 כדרכה

שיבא עני כשעהשחמק נה ללורכה ואין סברה שהא שומר שבר בעצור זה כיון דלא שכיח ד
מחשק בה פשיטא דלף לרב יוסף אינו פטור מלחוב רמחא לעני שהרי אדם שגלגל קצית או ש
מכל המצות והא דלקמן (דף נא.) מוקי רבא קרא (א) דוהבש חשיבנ לגימור המשתמרת וצ"ל דלא
יוסף בפרק הכנס (דף קז. ו.) דרבה מוקי לה בנשיא המשתמרת שמירה מעולה כמו בזביו ומייחית
כשומר חנם היו אין ראהיה דהלכה כרב יוסף דרבה גופיה הדר ביה כשחייב לו רב יוסף דקמ"ל דלא
בגימור המשתמרת והא בקרא שור ושה חביז ומודה רבה בצעלי חייס דהוי עלייה שומר שבר דלוקא
להביא ראהיה ודאי עיטויא דרב יוסף היה לרץ לדחוק ולהעמיד בפניהם ועוד דוקא קרא
המשתמרת לאשמועינן קרא דהוי שומר חנם ולרבה אינו מן הסברה דלא שומר חנם ללא מני הנאה
היה דמי ואי דלא מיטערא למר כדאית ליה מפשיעה ולמר כדאית ליה מגניבה ואבידה אמאי פטור ואי דמי
כדאית ליה וכו' ושלבי האומנין (לקמן דף פא. וסא) דלמר ר"א ישבע שאבד המשכון ויטול מעותיו ר"י
מעותיו ומוקי מחיי' דהלוי' על המשכון שומר שבר דלא כר"א ומפי' דפלגי כשומר אבידה וקאמר
ופשרי' דרבה ודאי תנאי היא דלא מצי כר"ע אשך כן משמע דאין הלכה כרבה דר"א דשמואי
כיומיה ו"ל דרבה ודאי תנאי היא ואפלי' ר"א משום מזה לא היו שומר שבר ועממא דר"א דלמר לא
דכלא שר שיעור וזוי אבדו כל מעותיו דהוי כלילי פ' שאם אבד המשכון שיאבדו מעותיו ור"א לית ליה
עזי ולא אבדו מעותיו אלא לרב יוסף כי נמי מוקי פלוגמיהו בדשמואל לא קאי ר' אליעזר כיומיה לפי מה
היה המשכון לשומר אבידה שהוא פטור את המלוה באבידה אלמלא לא היו שומר שבר ומשני דלמי מצי
דלא מצינו לעמוד דרבה לא מצי כר"ע דלא בשמעתיה משמע דרבהו כרבי דרבה ור"א נמי היו
שבעת הדיינין (שנוטה דף מד. וסא) המלוה על המשכון ואבד המשכון שחייב באבידה מה שהמשכון
מנעא לן לאוקמה כהנהב בפשיעה דלא היו ביה אלא שומר חנם דמה שבעד החוב מפסיד אפילו לא אבד
ואין לו דוקא דה"נ כי בעי גמרא מעיקרא לאוקמה פלוגתא דר"א ור' עקיבא בדשמואל אין דבר' ויחלו
ואין נמי לאוקמה מחיי' שנוטה דמחיי' לשלם כהנהב מה שהמשכון יתר על החוב כהנהב בפשיעה דר"א
אין לחייב המלוה באבידה המשכון אלא כמה שבעד החוב ואדרבה מפ' האומנין (לקמן דף פב. וסא) ש' ליה
כרב יוסף תנאי ואין מוקי גמרא אלא מחורבא מתניין דלא כר"א לוקמה כאין מזה לרץ למשכון דהוי שומר
המלוה כרץ למשכון אלא ודאי משום דהלכה כרבה אין הלכה כרב יוסף ולירידה לא מצי לאוקמה מתניין כר'
(לקמן דף מה. וסא) דרב נחמן כרב נאנאס לא אלמא ש"ל דבבאש שומרה להשבעה לא היו אלא שומר
שול ואין לומר דהכא דהוי שומר אבידה דכלא היתר חשמיס היו שומר שבר השא' דשרו ליה לאשחמיס
כרבי באבידה משום הכא היתר חשמיס לבד לא היו אלא שומר שבר לא היו כיון דבבאש היו חשמיס
מייב נחמן אין צביל שיש לו עיר פטורה דרב יוסף משום שמירה אבידה אין סברה שיהי' לו שול דלא
יהיה לו דין שול ועוד דק"ל כרבה ר' גמשה ענין ומחלה וילכא למימר דוקא בבאש דבבא בתרא דכרמ' דכרמ' דכרמ'
אמר פרק מי שאלחו (גיטין דף עד. וסא ד"ה ה.) והא ק"ל כרבה ולא קאמר כהא דהוא משמע כהא ולא במילי
ונפקי מי שאלחו (גיטין דף נג.) שבעתן דההיא בדרך מתיישבת ההלכה וכן כמה שאלנה כרבה לגבי
ובסדר תנאים אמוראליס פוסק דרב יוסף ה"ל כרבה ע"י שומרה ענין ומחלה וכל דרומיט ש"ן דבאש
לא ליה הכוחה כרבי יוסף (א) **לפיכך** דבי' חלוקה א"ה צ"י. כשלמה לרבה דליכך דר"ע לאשמועינן
דליכך דרבי טרפון משום לפיכך דר"ע אי נמי גם לפיכך דר"ע אחי למידק נמי דדוקא משום דמות'
לשמואל פ' וד לאפוקי דרב יוסף אכל לרב יוסף מאי לפיכך וקשה דמאי עבי מאי לפיכך הלא מדוע גדו'
דמה ש' א"ר להשתמש לא היו אלא שומר שבר ולא כשאל דהא אבדו קמני דמשמע כהם אבידה בלא
דמחשבה היתר חשמיס היו שומר שבר לרב נחמן דלמר נאנאס לא גבי מפסיד מעות (לקמן
המשכון דמחלה היתר חשמיס היו שומר שבר לרב נחמן דלמר נאנאס לא גבי מפסיד מעות
לא ישתמש כהן לפיכך אש אבדו אינו חייב והא מלתא דפשיטא היא דלמי חייב באבידה כיון דש'
לאשמועינן לה לאשמועינן מתניין להשתמש כהן לפיכך אש אבדו חייב באחריותו והא שומר שבר
וכיון דלפילי למיחי שומר שבר חשמה היתר חשמיס אלא ש' דלאו קושאיה הוא אלא פירושא בעלמא הוא:

בזכרונות

עין משפט
גר מצוה

קרבן א מ"י ט"ז
מחלוקת גזילה
אנדרה הלכה י קמנ עשין
עד טו"ש"ע ח"מ ק"י רסו
סעיף טז:
קרבן ב ג מ"י שס ה"י י
קמנ שס טו"ש"ע
ח"מ שס סעיף סה:

דבינו חננאל

התאכלו לעשרים רקב
 כמילא אל מבור שני:
 ויבן חור דימור חרסן
 ויבן תשחשק בן יסכרן
 ויבן אבדו בן בנחורין
 ויבן עקבא אומר אל
 ויבן תשחשק בן רבי דע קאן
 ויבן אלמיל אלמיל בשחשש
 ויבן אבא אל אל תשחשק
 ויבן רבני בן משה לוי
 ויבן תחטבא בן רבי יוסף
 ויבן יוחננא בן רב הונא
 ויבן שומר אבדו רבא
 ויבן שומר אבדו ושבסע
 ויבן אל רב יוסף אר
 ויבן שומון בן שבסע על
 ויבן ושלס חנניה
 ויבן אבדו רבני רב יוסף
 ויבן אבדו רבא
 ויבן אלמיל חזיני
 ויבן שמואל בן יוסף
 ויבן יסכרן בן
 ויבן עזריא רבדבאי עצמ
 ויבן אלמיל חזיני
 ויבן שמואל בן שמואל
 ויבן רב יוסף בן חנניה
 ויבן רב יוסף בן חנניה

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones